

Előfizetési árak helyben és vidéken:

Egy évre	24 korona.
Fél évre	12 korona.
Negyed évre	6 korona.
Egy órára	2 korona.
Egyes szám ára	8 fillér.
Vidéken	10 fillér.

Megjelenik mindennap hétfőn és ünnep után való napon is.

NAPLÓ

POLITIKAI NAPILAP.

HIRDETESI DIJAK:

Nyilttér sora: 50 fillér. — Üzleti hirdetések megállapodás szerint. — Apró hirdetések: Egy szó 4 fill., vastagabb betűvel 8 fillér.

A szerkesztőség és kiadóhivatal Jókai-utca 15. szám alatt van. — Reklámokat nem ad vissza a szerkesztőség.

TELEFON-SZÁM: Szerkesztőség: 503
Kiadóhivatal: 379.

Tömeges kihallgatások.

Irtá: Szatmári Mór, országos képviselő.

Tizenhat magyar politikust hivat magához a király. Természetesen Bécsbe. Tizenhat magyar politikust hallgat meg a főség arról, miként vélekednek a helyzetről, az ország hangulatáról, a nemzet kívánásairól. Egész politikai vándorlás indul meg szombattól kezdve Budapestről Bécs felé; mert a magyar király az osztrák császárvárosból nem mozdul ki a magyar válság elintézése kedvéért.

A tizenhat magyar politikus soraiban képviselve van minden számottevő parlamenti párt. A Kossuth-párt, a szabadelvű párt, a néppárt, az újpárt, a disszidensek csoportja és a horváth képviselők csoportja.

És ezeket a kihallgatásokat gróf Tisza István tanácsolta a királynak. Ő tett előterjesztést a meghívandók személyére nézve is. Kossuth Ferenc, Széll Kálmán, Wekerle Sándor nincsenek a most kihallgatandók közt. Ezeknek vélekedését már ismeri a főség, valamint gróf Andrássy Gyuláét is.

Mit jelent ez a tömeges kihallgatás? Első pillanatra úgy tetszik, mintha kedvező fordulattal állanánk szemben. Első pillanatra úgy tetszik, mintha Bécsben meggondolták volna a dolgot, s nem tartanák tanácsosnak a nemzeti akarattal való dőlőfős dacolást. Mintha mégis komolyan készülnének egy becsületes, megnyugtató kibontakozás létesítésére. Különbösen miért fárasztana a főség ennyi komoly embert az osztrák császári városba a maga királyi színe elé. Ámde kissé elméledvén erről a különös, szinte groteszk jelenségről, erős kétségek, sőt aggodalmak szállják meg az elménket. Kevés bizodalunk van egyfelől a bécsi bölcsesség, másfelől a bécsi őszinteség iránt — és nagyon is alaposan kitapasztalhatunk immár gróf Tisza István ravaszkodásait is. Valamin lappanghat e mögött a tömeges kihallgatás mögött. Olyasvalami, ami csábítás is lehet, fenyegetés is lehet, csapda is lehet.

Mire való ez a tömeges kihallgatás? Ha ő Felsége az eddigi kihallgatásokból nem ismerte meg az ország hangulatát, a pártok fölfogását, az egészséges, becsületes, egyedül alkotmányos kibontakozás föltételeit: akkor a most Bécsbe hivatandó tizenhat magyar politikus meghallgatása után sem fog többet

tudni. Kossuth Ferenc és gr. Andrássy Gyula úgy a függetlenségi párt, mint az egész ország szövetkezett ellenzék álláspontját megismertették a főséggel. — Tették ezt nyílt őszinteséggel, a nemzet iránt tartozó ép oly becsületes hazafisággal, mint a király iránt tartozó lojalitással. Gróf Tisza István képviselte előtte a szabadelvű pártot, s azt hiszem, hogy se Dániel Ernő, se Hódossy Imre, se Zselénszky Róbert gróf nem olyan alakjai a szabadelvű pártnak, hogy nagyobb erővel képviselhetnék ezt a pártot a főség előtt, mint gróf Tisza István. A horvát Tomasics véleménye pedig nem lehet döntő sem az egyik, sem a másik irányban. Az ő kihallgatásától igazán nem függhet az, hogy miképpen dőljön el Magyarország sorsa.

Igy tehát nem igen érhető, hogy miért kell ezt a politikai népvándorlást rendezni. — Ha gróf Tisza István ezt mégis tanácsolta és a főség ezt a tanácsot mégis elfogadta: e mögött alighanem a válságos helyzetnek még újabb és erősebb összegabalyítására irányzott törekvés rejlik.

Gróf Tisza István ma egyik félhivatalosa útján nagy aplommal kürtölteti világgá, hogy neki nincs égőbb vágya, mint az, hogy mielőbb szabaduljon a miniszterelnöki állásból.

Minden, a mi a választások óta, vagyis gróf Tisza István csufos megbukása óta történt, épp az ellenkezőre valianak. Gróf Tisza István minden cselekedete arról tett tanúságot, hogy alattomos fondorkodással meghiusítsa az egyedül egészséges, egyedül alkotmányos, az országra egyedül megnyugtató kibontakozást. Az ő fondorkodásai adtak tápot annak a bécsi ellenállásnak, mely meghiusította gróf Andrássy Gyula hazafias terveit. Az ő fondorkodásai eredményezték a válságnak igazán mesterséges elnyújtását; az ő fondorkodásai élesztették föl újra a megbukott szabadelvű pártban a hatalomhoz való azt a görcsös ragaszkodást, mely ezt a pártot évtizedeken át oly győlöletessé s a nemzeti törekvések sikere dolgában oly kárhózatossá tette.

Hogy ő vágyva-vágyik a miniszterelnöki állástól való szabadulás után! Oh jámbor lélek! Hát akkor miért használta és használja ki lemondása után is kormányzásának minden percét a hatalommal való visszaélésre? Hát akkor miért siet egy a kitüntetések osztogatásával?

Miért gyártja a bárókat, grófokat, főrendiházi tagokat, nemeseket, udvari tanácsosokat és miért szaporítja kreaturáinak számát sürgős kinevezésekkel? Hiszi az ördög, hogy szabadulni vágyik attól a hatalomtól, melylyel olyan szertelen mohósággal s oly ríktó szemérmelenséggel él. Hiszen az egész ország józilsú és alkotmányos érzelmű közvéleménye szinte undorodik már a kormányzati hatalom ilyen csunya gyakorlásától.

Nem, gróf Tisza Istvánnak nem lehet az a célja, hogy siettesse a maga hatalmának megszűnését. Sokkal nagyobb szenvedelemmel áhított utána, sokkal nagyobb szenvedelemmel élt és él vele vissza, semhogy az attól való szabadulás vágyának őszinteségét elhihetnők.

Ennek a tömeges kihallgatásnak talán épp az a rejtett célja, hogy tovább is mesterségesen huzzák-halasszák a kibontakozást, s hogy gróf Tisza István tovább maradhasson a hatalom pocán, melyhez pedig immáron semmi igazi joga nincs. Ennek a rejtett célnak tetszetős formáju leplezésére egészen alkalmas az a tömeges kihallgatás, melynek az a látszata van, hogy a főség im egész alaposan, minden oldalról meg akarja ismerni a helyzetet.

Tehát megindul a politikai férfiak karavánja a bécsi Burg felé. És ha ezek a férfiak a főség elé járulnak, a magyar nemzet közvéleménye mégis bizó reménykedéssel néz az ő kihallgatásuk elé. Mert ha teljesíteni akarják a nemzet iránt tartozó kötelességüket és ha eleget akarnak tenni a király iránt tartozó lojalitásnak: úgy igaz képet kell adniok a főség előtt az ország helyzetéről, a nemzet hangulatáról, a magyar közvélemény fölfogásáról. Tartoznak a nemzetnek is, tartoznak a királynak is azal, hogy ily súlyos válság idején becsületes nyíltsággal beszéljenek.

Azok a férfiak, kik a szövetkezett ellenzék tagjai, bizonyára hiven és nyíltan előadják a szövetkezett ellenzék álláspontját; de azoktól a politikusoktól is, a kik a szabadelvűpárthoz tartoznak: megvárja az ország és megkövetelheti a király is, hogy ne pusztán pártérdekeket képviseljenek, hanem beszámoljanak az ország hangulatáról, a nemzeti közvélemény követeléseiről. Mert ez ám a földolog. Iszonyu lelkiismeretlenséggel járnának el, iszonyu politikai erkölcstelenség bünébe esnének, ha most bármiféle más érdek szempontjából

áltatnák a királyt s elhítenék vele hogy a nemzeti követelések mellözésével is lehet ezt az országot kormányozni, s a nemzet jogos, igazságos, törvényes követeléseinek mellözése mellett is lehet ettől a nemzettől áldozatokat kicsikarni.

Irtózatossá vétkeket követnének el s a jövőndő nemzedékek kárhóztatását érdemelnék meg, ha a főséget eltéríteni igyekeznének arról az utról, melyen összetalálkozhatik a nemzettel, arról az egyetlen utról, mely elvezet egyfelől a nemzeti boldoguláshoz, másfelől a nemzet és korona belső viszonyának áldásos megerősítéséhez.

Ha a szabadelvűpárt férfiai ott a király előtt a szín-igazságokat mondják el; ha megerősítik azt, hogy a nemzet nem tágit, nem tögíthat a maga jogos követeléseitől: akkor előbbre vihetik az ország ügyét is, a dinasztia érdekét is. De ha ott a király előtt alattomosan mesterkednek, ha pusztá tullojalításból meghamisítják a király előtt a magyar közvéleményt és közhangulatot: akkor ez az ő kihallgatások rettenetesen végzetessé válhatik a nemzetre és az uralkodóra is. Képesek-e arra, hogy elviseljék lelkükön az ily hamis eljárás szörnyű felelősségének terheit?

A válság.

A tizenhat meghívás.

Szederkényi mellözése.
— Saját tudósítónktól. —

— márc. 3.

A tizenhat audienca foglalkoztatta ma délelőt is a politikai köröket. A függetlenségi pártban kevesen voltak fenn s ma már kedvetlenebbül kommentálták a kihallgatások dolgát, amelylyel mesterségesen elhuzzák a válság elintézését s kiveszik az ellenzék kezéből azt a jogot, hogy a képviselőházban sürgethesse a kibontakozást. A függetlenségi pártból meghívásra kerülök névsorából kitészik az is, hogy a kormány csak a kényelmetlen kötelességnek tett eleget, a mikor a legnagyobb parlamenti pártot a király elé hivatja. A két alelnök és a képviselőházi elnök a tisztségüknel fogva kapnak meghívást, gróf Apponyi Albertet pedig csakugyan nem lehetett kihagyni. Viszont a pártban különböző árnyalataira annyi tekintettel sem voltak, hogy például a Szederkényi-pártból beolvadó tizenöt politikust teljesen figyelmen kívül hagyták. A megszünt frakció egyik tagja ezeket mondta tudósítónknak:

— Természetes, hogy Tisza, aki például a huszonhárom tagu néppártból három embert talált szükségesnek a király elé rendeltetni, közülünk senkit sem talált erre alkalmasnak. Neki elég oka van arra, hogy miránk ne nézzen jó szemmel s ne találja feltétlen ajánlatosnak, ha bennünket oda enged a király. De nekünk ez a megtisztelő óvatossága csak kellemes. Megszabadulunk ezáltal kellemetlen kötelességtől, amelynek teljesítésétől sem volna semmi haszna az országnak.

A pártban az audenciák jelentőségét nagyon kevésre taksálják. Azt a kombinációt, hogy például *Hódossy Imre* vagy *Láng Lajos* az ellenzékétől egyszerűen kisajátított programnak állnának oda többséget és kormányt csinálni, gunyos mosolygással veszik tudomásul, mert nincsen arra mód, hogy a független párt segítséget nyújtson a bukott rendszernek bármiféle köntösben való feltámasztására is.

Ma *Justh Gyulához*, gróf *Csáky Albinhoz* és *Láng Lajoshoz* már megérkezett a királyi meghívólevél. *Justh Gyula* a délelőtti a képviselőházban töltötte és itt kapta meg a holnap déli egy órára szóló királyi meghívólevelet. A kabinetiroda magyar címe így hangzik:

Méltóságos *Justh Gyula* képviselőházi elnök urnak Budapest.

A holnapi audenciára kerülő politikuskok ma délután 5 órakor utaznak Bécsbe. Az audenciák — mint félhivatalosan jelentik — szünet nélkül, napról-napra folynak, úgy, hogy vasárnap is lesz kihallgatás. A sorrend még nincs megállapítva.

Különben a délelőtti minden különösebb mozgolódás nélkül telt el. A politika körei várakoznak, mivelhogy egyebet nem csinálhatnak. És várják, mikor kerül ismét a sor gróf *Andrássy Gyulára*, a ki tudvalevőleg addig Töketeresen marad, míg a király vagy *Kossuth Ferenc* nem hívja meg. Azt találgatják az emberek, hogy cserenyeeérés idejére visszakerül-e a homo regius Budapestre?

Boszu Feilitschért.

Rémuralom Margittán.

— Saját tudósítónktól. —

A *margittai* kerület közigazgatási emberei nem férnek a bőrükben. Erre vall az a sok panasz, mely hozzánk érkezik a kerületbeli közigazgatási tisztviselők ép oly kegyetlen, mint esztelen pasáskodásairól. Ezek az urak, akik a lezajlott választási mozgalmak rendjén s a választás napján is tultették magukat minden törvényen, s a korteskedés körül a hatalmi preszsió minden fajtaját a legdurvább cinizmussal üzték; ezek az urak, a kik vérszemtel kapva mesteröknek, gróf *Tisza Istvánnak* bátorításaitól, a legvakmerőbb módon csufoltak meg minden törvényt és arcul ütötték a maguk hivatását: még most a szégyenletes bukás után is folytatják kvalifikálatlan otrombaságukat azokkal az ellenzéki polgárokkal szemben, a kik elég bátrak, becsületesek és hazafiasak voltak,

hogy politikai meggyőződésüket szabadon gyakorolták. — Ezek az urak bűnnek minősítik a becsületeséget és rutul visszaélve hatalmukkal, a retorziók különféle nezeit alkalmazzák azokkal szemben, a kik nem adták oda meggyőződésüket pénzért, vagy nem hajtották nyakukat a kormánypárti járom alá, a legperfidebb fenyegetéseknek vagy az apró zsarnokok által ígérgetett kedvezéseknek miatta.

Mint lapunknak írják, a *margittai* főszolgabírósnál nap-nap után csapatszámra idézgetik be az embereket és súlyos fogság vagy bírságbüntetésre ítélik őket, rájuk fogott haszontalanságukért.

Elég, ha valaki ellen nyilván hamis följelentést tesznek vagy ha valakit azzal vádolnak, hogy *Feilitsch* ur szent személyét megsértette a *Szatmári Mór* éltetésével; vagy hogy *Feilitsch* urat, a kiról a helyke szolgabírócskák és izgága, mindenre eszközül fölhasznált segédjegyzőcskék azt hirdették, hogy a király után az első ember, meg abcugolták, vagy hogy szemtanúi voltak annak, hogy ittás emberek a választási izgalmak idején a kormánypárti jelölt szentséges nevét viselő zászlót összetörték. Ilyen haszontalan kicsinységekért sorba büntetik az ellenzéki polgárokat Hanem azelőtt, hogy a fizetett, felbérelt kötekedők *Szatmári Mór* körútja alkalmával szemtelenkedtek, komisz sértegető módon hepciáskodtak; hogy az ilyen bérencék az ellenzéki polgárokat mestersegesen ingerelték; hogy a *Szatmári* zászlóit több helyen ellopták, vagy összetörték; hogy az egész kerület a választási mozgalmak rendjén nyílt korcsma volt, melyben a választókat kormánypárti pénzen itatták; hogy egy börtönviselt ember a ki most végrehajtó, az egyik községben heteken át részegeskedett a választókkal; hogy a jegyzők legtöbbje szemérmietlenül korteskedett; hogy a főszolgabíró a törvény egyenes tilalma ellenére kísérté korteskörutján a szabadelvű párti jelöltet; hogy heteken át a közigazgatás szünetelt s csak a korteskedésben jeleskedett; hogy a szabadelvű párt kortesei nyílt vásárt csináltak a kerületben és a leggyalázatosabb módon üzték a vesztegetést: mindezek előtt szemet hunynak azok, a kiknek törvényszerű hivatásuk lenne a rend fenntartása és a törvények tiszteletének megőrzése.

Írják lapunknak, hogy a választás napján *Dobozy* főszolgabíró, *Pojnár* szolgabíró, mindenféleképpen kötekedtek az ellenzéki választókkal. Ingerelték, sértegették őket, mert zavart akartak csinálni. Tisztes, becsületes polgárokat minden ok nélkül meglokdöste, bezárattással fenyegették minden ok és alap nélkül tisztán kötekedési szándékkal. Egyik község érdemes papját *Pojnár* szolgabíró lemarházza. Több ellenzéki szavazót minden igaz ok nélkül a választás napján be is zártak és piszkos, nyomorult helyeken tartották őket a választás befejezéséig, a mikor már nem gyakorolhatták választói jogaikat. Ilyen durva hatalmi visszaélést *gr. Károlyi Gyula* bünyfnyitő följelentést is tett *Dobozy* főszolgabíró és *Pojnár* szolgabíró ellen az ügyészségnél. Ezek az urak maguk beismerték, hogy alaptalanul hatalmaskodtak, mert *Kiss Lajos* uradalmi kasznárt, a kit bezárattak, lovagias eljárás rendjén megkövették. Azt is írják lapunknak, hogy a kortesszolgálatokat jutalmazni igyekeznek.

Ugy, a mint gróf *Tisza* nagyban csinálja, az ő tanítványai kicsinyben csinálják. Italmérési jogokat ígérgettek a korteseknek s rajta is vannak, hogy ígérteiket bevaltsák. Így *Margittán*, a hol pedig az italmérési létszámon felül van korcsma, újabb regalejogokat akarnak kieszközölni. Résen leszünk, hogy efféle bűnös manipulációk meg ne essek. Szinte hihetetlen dolgokat irnak nekünk azokról a szemenszedett gorombaságokról, a mikkel a *margittai* szolgabírói hivatalhoz beidézett tisztos polgárokat illetik. Es ha azután a beidézett polgárt a gorombaság kihozza sodrából, nyomban erős bírsággal sujtják. Hát ez valóságos muszka igazságszolgáltatás.

Az egész kerületben mélységes elkeseredés uralkodik a közigazgatás embereinek durva hatalmaskodásai miatt. Mit akarnak ezek az emberek? Micsoda eszeveszettség üzi őket, hogy a hatalmi gőg egész otrombaságával izgatják a kedélyeket? Hát ez a közigazgatás hivatala? Ilyen uton nem lehet rendet tartani; de azt a céljokat sem érik el, hogy az ellenzékét megfélemlítsék; mert a nép érzi, tudja igazait s a durva erőszak hóbortjai előtt meg nem adja magát. Ilyen uton csak az elkeseredésbe kergetik a nép érzelmi világát.

A söprü a Házban.

Az új rend.

Budapest, március 3.

Mire a képviselőház újra összeült, a Ház régi tagjait és látogatóit megest meglepetés éri. Az új ház-nagy, *Tóth János* alos nagy takarítást rendezett. Fölforgatta az épületet s a törvényhozás régi, évtizedek óta megszokott alakjait sok szem hiába fogja keresni a megszokott helyükön.

Nincs már a helyén *Farkas János* főterembiztos, ez a szép szál ember, aki úgy hozzátartozott a képviselőházhoz, mint az utóbbi esztendőkből az — obstrukció. Nélküle nem volt ülés és nem volt élet a folyosón. Ott sürgött-forgott állandóan a honatyák között, a legtöbbjéhez szoros barátság füzte, tegeződött is velük. Tulajdonképpen nem is volt főterembiztos soha. Első osztályu terembiztos ő valójában, de az igazi főterembiztos a ház-nagy, az ősz *Szabó Ignác* nehezen bírja már a hivatalát. *Csávossy*, a régi ház-nagy nem bántotta az öreg. Meghagyta állásában, de a dolgait levette az öreg vállairól és *Farkas Jánost* bizta meg a főterembiztos teendővel. Hogy a megszorodott munka valahogy meg ne törje, személyi pótlék címen kiegészítette a fizetését a főterembiztos fizetésének megfelelő összegre.

December tizenharmadika elsőpörte *Farkas Jánost* is. Szegény „*Jancsi*” pedig nem csinált egyebet, csak engedelmeskedett az elnök parancsának és bevezényelte a darabantokat az ülésterembe. Aztán benn is vezényelte őket, a mig lehetett, a mig ki nem verték őket. *Farkas János* azóta vörös posztó az ellenzéki honatyák szemében.

Az eddigi ülések folyamán nem mutatkozott sem a teremben, sem a folyosón. A ház-nagy irodában töprengett az idők változásán. *Tóth János* ház-nagy, *Farkas Jánost* új helyre osztotta be. Föltette a Ház kilencedik számú karzatára, vigyázon ott a rendre. A főterembiztos teendőket pedig *Lackovich Géza* bizta, a ki szimpatikus modoru, jóképü, művelt ember. *Kissé* vékony dongáju legény, de nem baj. Már csak azért sem fog résztvenni verekedésben, akár darabant lesz az ellenség, akár kormánypárti honatyá.

A főbejáró portásról, a hatalmas vállu, széles mellü *Bail Antal* ról sok szó esett már a lapokban. Az egyik hira azt beszélte, hogy engedetlen volt, a másik, hogy nem tisztelte eléggé az ellenzéki honatyákat. Az igazság pedig ez: *Tóth János* ház-nagy rászólt a napokban a portásra, hogy mért nem söpri el a szemetet a járdáról.

— Az a ház-mester dolga, méltóságos uram — felelte a portás — de nyomban szólok neki.

Ettől fogva elvesztette a kegyét az új gazdának. Tegnap kapta meg írásban a parancsolatot, hogy vesse le az ezüstgombos, soksujtásos, prémes bundáját s a portási botját adja át az új portásnak, aki eddig szolgálta a folyosón. Ugyanakkor természetesen meghagyta a ház-nagy a ház-mesternek, hogy a járdára jobban ügyeljen, mint ő az — igazságra. Tudniillik az új portás sem vállalta el a járda seprését.

A nagy irodában is megérik az új rend kezét. Egyelőre két napidijast sujtott a nagy takarítás. Elbocsájtották őket. Két hónapja, hogy a házba kerültek. Akkor még szükség volt rájuk, ma nincs. Hát jó, kérem, takarékoskodjunk az ország pénzével. De ha már elküldték őket, ne alkalmazzanak új embereket a helyükbe. Mert a Ház alkalmazottjainak ne legyen közük a politikához. Igazán ne legyen.

Városi szakbizottságok ülése.

A Nyári Színház sorsa. — Új állások szervezése. — Személyzet szaporítás derüre-borura.

— Saját tudósítónktól. —

Tegnap délután a város törvényhatóságának jogügyi, pénzügyi és rendészeti szakbizottságai *Szvacsina Géza* polgármester elnökle alatt a városház közgyűlési termében együttes ülést tartott, a melynek lefolyásáról tudósítónk a következőket jelenti:

A város jogügyi, pénzügyi és rendészeti szakbizottságának együttes ülését délután 3 órakor nyitotta meg az elnök polgármester. Az ülésen jelen voltak: *Szvacsina G.*, *Fekete N. Béla*, *Eszterházy László*, *Nemes Ferenc*, *Hadady E.*, *Polcz Rezső*, *Tarnai Miklós*, *Lakatos F.*,

Deák Albert, Köntzei Imre, Szekula Ákos, dr. Óváry Elemér, Pap József, Nagy János, Tanács József, Szilágyi Lajos, Menyhárt Gáspár, Smiel Dávid, Hirschfeld Károly, Pál György, Katona András, Adorján János, Gámán Zsigmond stb.

A tárgysorozat első pontja szerint a város által gyümölcsöző befektetésekre fordított törlesztés költségeinek kimutatásával foglalkozott a gyűlés s a tárgynál úgy határozott, hogy újabb adatok beszerzése végett a végleges határozathozatalt elodázza.

Érdekes tárgy volt a következő: A budapesti szent Rókus-kórház a városon 4500 koronát követel az 1898. XXI. t. c. életbeléptetése előtt ott ápolott kolozsvári illetőségű szegény sorsu betegekért. A városnak a törvény értelmében csakugyan kötelessége lesz ezt az összeget kifizetni, ámde a városi számvevőség, mely átkutatta a régi kórházi ápolási számlákat azt állítja, hogy a szent Rókus-kórház csak 3200 koronát követelhet. A bizottságok ilyen értelemben fognak a közgyűlés hozzájárulásával átírni a budapesti kórházhoz, illetve csak a 3200 korona megfizetését javasolják.

Nagyobb vita keletkezett a harmadik pontnál. Arról volt ugyanis szó, hogy a sétatéri Nyári Színház lebontása után felszabaduló területet miként használja fel a város?

Egy bizottsági tag rögtön felkiáltott:

— Hát, mikor bontják már le azt a Nyári Színházat?

— A jövő évben, válaszolta F. Nagy Béla.

— Hála Istennek, soha jött fel a kérdés.

A jövedéki és a rendőrkapitányi hivatalnak az volna a terve, hogy a lebontott Nyári Színház helyén a vándor cirkuszosoknak és állatseregleteknek adjanak helyet, amelyek eddig a Hunyadi-téren verték fel sátorfájukat, a panorámák és panoptikumokat szintén elhelyeznék a Hunyadi-térről, de ezeknek már a Baromvásártérre fogják majd kijelölni.

Köntzei Imre nem helyesli az indítványt, sőt a rendőrséget „előkelő idegenek”-ből álló hivatalnak nevezte, ahol a helyi viszonyokkal ismeretlenek a multban is szerencsétlenül jártak el a hasonló kérdéseknél.

Deák Albert fordítva helyesli az indítványt, ő a panorámákat és a panoptikumokat óhajtáná a Nyári Színház helyére tenni, míg a cirkuszokat és állatseregleteket a Baromvásártérre helyeztetné ki.

Polcz Pezso a sétatér bővítését találja helyesnek s e célból nemcsak a mutatványos bódéknak nem adna helyet a sétatéren, de az ott levő állatkiállítási telepet is kitenné onnét.

Pap József helyesli Polcz véleményét.

Fekete N. Béla hivatkozik Budapestre és Bécsre, hogy ott is a vá-

rosligetben vannak a mutatványos bódék.

Szvacsina Géza is az indítvány mellett beszélt, melyhez pro et contra hozzászóltak még Nagy János, Tanács József, Polcz Rezső és Pap József.

Deák Albert azt kérdezte, hogy mi lesz a Nyári Színház pusztán maradt telkével, ha cirkuszok és állatseregletek nem időznek ott?

— Akkor gyermek játszótér rendezünk ott be, amelyet poronddal hintünk be és padokat állítatunk oda, válaszolt Fekete-Nagy Béla.

Hadady Endre Köntzeivel vitakozott s visszautasította azt, hogy a rendőrség, mely „idegenekből áll” nem ismeri a város érdekében álló dolgokat. Indoklásul felhozta, hogy ilyen kérdésekben a rendőrség sohasem magától intézkedett, mindig a jövedéki hivattal együtt.

Köntzei Imre kijelenti, hogy az „előkelő idegen” kifejezéssel nem a rendőrfőkapitány személyét akarta megbántani, hanem azokra a rendőrségi kiküldöttekre célozott, akik ilyen esetekben kiszállottak.

— Kossa dr. volt kiküldve, szölt közbe a rendőrfőkapitány.

Végül Deák Albert az ellenkező véleményen lévők vezérszónoka is elfogadta az indítványt, példáját követte az egész értekezlet.

Fekete-Nagy Béla ezután szinte patetikus hangon emelt szót, hogy a következő tárgyat is elfogadtassa az értekezlettel. Arról volt szó, hogy alkalmas pályázó hiányában a városi jövedéki hivatal főellenőri állás helyeit, mely 3000 korona fizetés és 600 korona lakbérrel lett volna dotálva, két II. osztályú segéd ellenőri állást kreáljon a város, mely egyenkint 1600 korona fizetéssel és 240 korona lakbérrel legyen dotálva, továbbá két jegyellenőri állást is szervezzenek 600 korona fizetés, 120 korona lakbér és 120 korona ruhaáltalánnyal. A tanácsos oly hévvel igyekezett az indítvány mellett beszélni, hogy az ugyanazon tárgyról hangosabban diskuráló újságírókra is rámondult.

— Ugyan kérem, mondotta a tanácsos, ha két helyen is tárgyalunk ebben a teremben, akkor nem értjük meg egymást, — amivel Fekete-Nagy valószínűleg azt akarta mondani, hogy most ő tette le a garast.

Deák Albert elegendőnek tartja, ha egyelőre csak egy II. osztályú ellenőri állást szerveznének, ha tényleg nagyobb jövedelme lesz a jövedéki hivatalnak, akkor ő is megszavazza, mind a két állás kreálását.

Fekete-Nagy Béla látónoki pontossággal megjósolja, hogy az idén 25.000 koronával lesz több jövedelme a városi jövedéki hivatalnak.

Szekula Ákos csatlakozik Deák indítványához, de az egy ellenőrnél jobb dotációt akar megszavazni, mert úgy tartja, hogy „olcsó husnak hig a leve.”

Szvacsina Géza és Fekete-Nagy Béla az indítvány mellett úgy be-

szétek, hogy a vámenlőőrök munkáit valóságos szizifuszi munkának tüntették fel, amelybe beleszakadnak, ha az új állásokat nem kreálják, mire Deák Albert így szólt:

— Ha csakugyan olyan rettenetes nagy munkát kell ennek a hivatalnak végezni s olyan nagy szükség van a személyzet szaporításra, akkor én sem ellenzem az indítványt.

Az ülés a kért állások kreálását végül egyhangulag helyeselte.

— Ha az egyik ellenőr beváll, akkor megválasztjuk főellenőrnek, hangzott fel egy biztató kiáltás a városatyák gyér sorai közül.

Mivel éppen a jövedéki hivatalról volt szó, Köntzei Imre a városi gyűlések hangos debatterje sietett egy levágott bárány ügyében interpellálni, mert a szegény állat gazdáját állítólag nem igazságosan adóztatták meg. Az interpellációra adott válasz kielégítette Köntzeit.

Fekete-Nagy Béla nem árulta el örömet, hogy az új állások kreálását sikerült az ülés által elfogadtatni, de meg akarta mutatni, hogy derűre borura ő sem akar új állásokat szervezni az adófizető polgárok nagy szomorúságára, tehát a következő tárgynál, a melyben a közbiztonságon egy vágáshoz új állatorvos szakértőt kérnek, diktumfactum, röviden kijelentette, hogy ő bejárta az ország összes nagyobb vágóhidjait, de Budapest és Debrecen kivételével mindenütt csak egy állatorvost talált, az említett két városban is csak két állatorvos van a vágóhidnál. Mindezekből az következik, hogy a kolozsvári vágóhidnál sem kell több állatorvos, ultima ratio:

— Tisztelt szakszabizottság, fejezte be szavait a tanácsos, ezt az állást ne kreálja.

A tisztelt szakszabizottság zajosan helyeselt, két városatyá éljenzett is, egy pedig tapsolni is akart, de nem tehetette, mert a fél karja fel volt kötve.

Hat óra felé járt már az idő, tehát az elnöklő polgármester a gyűlést bezárta s a tárgysorozat hátralevő pontjait a holnapi folytatógagos ülésre tűzte ki.

Egyletek.

Adományok az izraelita nőegyletnek. Az évi zárlat alkalmával a kolozsvári Népbank 10 koronát, a kolozsvári Koronabank 25 koronát, a Mezőgazdasági bank 40 koronát, a Kereskedelmi bank 20 koronát és az Erdélyi bank 50 koronát szavaztak meg a kolozsvári izraelita nőegyletnek, miért az egylet ez uton mond hálás köszönetet.

*

A kolozsvári izraelita nőegylet estélyén a következő felülfizetések történtek:

Neuberger Zsigmondné, Hunwald Sándor 22—22 koronát, dr. Purjesz Zsigmond 20 koronát, X. Y., Kuhn Bernát 17—17 kor., Schmiel Dávid, Hirsch Adolfné, Sámson Jakab, Fodor Ferenc 12—12 koronát, Grün Jakab, Weisz Samu, Reich

Samu, Pollák Samu, Bergner Mór, Tischler Mór, dr. Weisz Miksa 10—10 koronát, Neuman Andor, dr. Hunvald Lajos, Brecher Dávid, Kollár Miksa és neje, Gönczi Samu, báró Bornemissza Farkas Jenő 7—7 koronát, Legman Gyula, Bodó Elekné, Szenes Károly, Benedek Ármán, 6—6 koronát, Wertheimer Samu, Stotter Lajos, gyalui Rosenberg Ignátz, gyalui Rosenberg Bernáth, Bruchler Miksa 5—5 koronát, Weisz Ármán, Schwartz József, Deutsch N., Schönberg Miksa, Havas Lázár, Baróth N. né, dr. Weisz József, X. Y., dr. Mérei Mórné, Székely József (hentes) 4—4 koronát, Kleinberg Adolf, Gerő Lipót, Frank Sebő, Huszár Bertalan, dr. Nagy Rezső 3—3 koronát, Ligeti N. né, Stotter Sándor, Rosenfeld N., Róna Arnold, Dózsa Miksa, Schwartz Lipót, Stotter Jakab, Mayer Mayer, Wertheimer Miksa, dr. Óvári Elemér, Wertheimer Dezső, N. N., Szegő Ede, Auscham N. 2—2 koronát, dr. Biró Géza, Kapos Mór, Erdődi Samu 1—1 koronát. A nemesszívü adakozóknak, valamint azoknak a hölgyeknek, kik a tombolóhoz nyereménytárgyakat bocsátottak az egylet rendelkezésére, továbbá Mestitz Ferenc urnak a terem díszítéséért az egylet hálás köszönetet mond.

Az elsüllyedt polgármester

vagy:

megnyílt a föld méhe s elnyelte Szvacsinát.

— Saját tudósítónktól. —

— márc. 3.

Szürke álom felhői lebegtek tegnap a közgyűlési terem padjai felett, s egy elagott légy ijedten menekült egy pók ölelő karjába, mert zümmögése közbotrányt okozott a halálos csöndben. A lanyg némaságban csukott szemekkel ültek a bizottsági tagok, s az előadó lassan duruzsolta az akták titkait. Am egyszerre valami borzalmas történt: a karzatról hirtelen egy kiáltás süvített le, melyben ott rezgett minden szörnyüség-szörnyüség:

— Jézussz Mária . . . a polgármestert elnyeli a föld . . . !

A szívek összeremegtek, a szempillák kinyírtak, s mindenki a föld asztal felé pillantott, ahol a polgármester — oh mindenható Uristen — süllyedt, egyre süllyedt. Most még látszik a feje is . . . kezével görcsösen kapaszkodik az asztal szélébe . . . ajkát halk sikoly hagyja e . . . s im egyszerre letűnik végképen a széklábak kavargó örvényének méla sötétjébe. A bizottsági tagok kövé meredve ültek ez iszonytató eset láttára, s Katona András a kültelki atya halálsápadtan hőrögte:

— Na fene; itt a világ vége?

És Könczey az ifju hazafi fogvacogva suttogetta:

— Mülködik a kamarilla.

Am az asztal alól panaszos sirámok törtek elő, s az elsüllyedt podeszta kiáltása tompán hangzott fel a mélységből: Oh jaj, oh jaj; emberek ne hagyjatok! A tűzoltó-tornyon már megszólalt a vészharang, a lovasrendőrök nyergeltek az istállóban, az utcán tömegek rohantak a városháza elé, s egy anya a főtéren ezen kiáltással: ó jó misebérach, elsüllyedt a polgármester, — egy egészséges leánygyermeknek adott életet. A mentők túlköelve robogtak a kövezeten, a felfordulás láza megremegtette a kányamái dombokat, s Szádeczky Gyula tajtékzó lovfiakkereen érkezett, mert hírül hozták, hogy megnyílt a föld méhe, amely geológiai szenzáció-tól egy földtanásznak nem szabad távol maradnia . . .

Ily nagy vala tehát az ijedelem mindenfelé, míg végre kiderült a dolgok mibenléte, vagyis az ugynevezett száraz tény-

állás. A polgármester közgyűlési székén ugyanis állandóan egy jó magasra dagasztott pneumatik-párna van, s Szvacsiná e ruganyos szerszámon ülve hallgatja a tanácskozásokat. A tegnapi szakszervezeti ülésen aztán katasztrófa történt: a kis párna pukk . . . kilyukadt, s a polgármester lesüllyedt. Sülyedt, sülyedt, egyre sülyedt, mint a tanácskozások színvonala, s a bizottsági tagok ámulva nézték szeretett elnöküket, aki mind kisebbé vált. Végre krakk . . . a párnából kisuhrant az összes szusz, a polgármester nagyot zökkent, s ő is megállt . . . Ez a hiteles története a tegnapi nagy esetnek, mely szól a polgárok elsüllyedt mesteréről . . .

A sétatér veszedelme.

Lombok helyett bódék.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár sz. kir. város törvényhatóságának sok fonák intézkedése között nem utolsó helyet foglal el az a mostoha elbánás, melyben — különösen az utóbbi években — a sétatér részesítette. A míg minden más kulturhelyen, különféle mesterséges módokon igyekeznek az üdülöhelyek számát szaporítani, addig itt Kolozsvárt csodálatos cizmussal pusztították el az egyetlen meglevő sétatérét is. Azok a jól szituált városatyák, élükön a sétatéri bizottság elnökével, a kik a nyár rekkenősége előtt a különböző kies fekvésű fürdőhelyeken keresnek és találnak menekvést, ügyet sem vetve az *adóalanyok* azon ezreire, a kik mindennapos életfenntartáshoz szükséges anyagi javukat is alig tudják verejtékes munka árán megszerezni és így egyetlen üdülésük az, hogy a napi munka betegezte után a sétatérre keresnek enyhülést — készséggel adták beleegyezésüket ahhoz, hogy az évszázados fák kidöntessenek és helyükben középületek emeltesse-nek, nem is szólva arról a még nagyobb abszurdumról, hogy a sétatér egy nagy részét átengedték az állatkiállítás céljaira, mi által nemcsak területileg szenvedett a sétatér jelentékeny csönkítést, hanem a még fennmaradt rész levegőjét is heteken át megfertőzteti a felhajtott nagymennyiségű állat.

Az új színház építésének aktualitásából végre kilátás nyílt arra, hogy a nyári színház rozoga fabodéjának lebontása által, a megcsönkített sétatér legalább valamiképpel nagyobbodni fog és ime már is előállott a város legújabb gazdasági tanácsadója a jövedéki hivatal, és azt tanácsolja, hogy az Emke-térről leszorult panorámák, panoptikumok, gyorsfényképezők és más ezekhez hasonló műintézetek a nyári színház helyére helyeztessenek át.

Csodálatos vakmerőség ez az indítvány! A napestig munka alatt görnyedő, állami és városi terhekkel a roskadásig sújtott polgár tehát egyáltalában ne tudjon már egy kis friss levegőhöz jutni.

Jó szerencse, hogy a szakszervezeti tagok egynémelyikében felébredt a jobbik lelkiismeret és nem

áltak fel az újabb jövedelmi forrás eszméjének.

Egy leány tragédiája.

Ítélet a Papp Ferenc ügyében.

— Saját tudósítónktól. —

— márc. 3.

Budapesti munkatársunk írja: A vádlottak padján tegnap elegáns ember ült. Nagyságos Papp Ferenc ur, a ki saját bemondása szerint *kolozsvári* hírlapíró; a *kolozsvári* lapok régebbi dolgozó társa. Hírlapíró a külteki asszony nép előtt. Pocsék haramia most, hogy a büntető igazságszolgáltatás rásúlyosodott. Hírlapíró ur? Hm. A ki tintát pötytyentett valami papírra, a melyet kinevezett Országos Híradónak vagy nem tudom Egyesült porhintőnek és miután a kamáslija duplán varrotas, a mellénye kifogástalan piké: uccu nó, hírlapíró a neve, a mely címet a legdíjtalánabbul osztja és osztogathatja is magának a tudatlan vakmerőség a tájékozatlan rendek előtt. Papp Ferenc a modellje ezeknek a szédületes gazembereknek, a kik a szemüklátára, a dolgozó és a hivatásos és a felelőssége tudatában szerény ujságírónak a hitelét rontják. Pirultam, mikor a tárgyaló elnök a vádlott nácionáléja nyomán nyomaték-kal hangsúlyozta: hírlapíró.

Tudja mindenki, hogy arról a Papp Ferencről írok, a ki halálba kergette a szegény postás szerencsétlen leányát, a ki elszédített házassági ígérettel és tolvajlásra is szédítette és a rablott kincsen osztzkodott más asszonnyal, a kivel együtt szökött Amerikába. A hogy láttam ezt a nyurga arcú, vörös pofát a vádlottak padján, láttam azt a becsületes postás embert, a ki e haramia miatt elpusztult leányát siratja és a kinek ajka, mikor tekintete rátévedt a vádlottak padjára, ismételten is suttozta: „gazember!” Ugy szerettem volna gyorsabb eljárásra serkenteni az igazságszolgáltatást és új emberies eszmékkel teleitatott lelkem visszavárogta a derest; a botot és a megyei huszárt.

Papp Ferencnek erkölcsi ikertestvérei a külteki irodalom üzöi, nagy sokadalommal lebzselnek, élnek, csálnak, lopnak és a hol a becsületnek három korona az ára, reprezentálják a budapesti hírlapírodalmat. A rendőrség türi ezt a sok fajtát. Miért rendez mégis razzitát a városliget hajléktalanaira és nem ezekre az uri kapcásokra.

A hirhedt kalandor ügyében a budapesti büntetőtörvényszék Sárkány Lajos elnöklete alatt ma délbent tizenkét órakor folytatta a fő tárgyalást. A közönség, mely rendszerint részvételt van a vádlott iránt, ezuttal rendkívül föl van habborodva a cinikus gonosztevő ellen, a ki a fő tárgyaláson is úgy viselkedik, mintha nem ítélőbírái előtt állana, hanem hódító körutat tenne a hiszékeny hölgyek táborá-

ban. A hangulatot jellemzi, hogy mikor tegnap délután félbeszakították a tárgyalást és Papp Ferencet a börtönőrök visszavezették cellájába, a hallgatóság szitkokkal illette, ökleivel megfenyegette, sőt a nők közül egyik másik rá is akart rohanni a vádlottra s Papp Ferenc csak úgy menekülhetett meg a linchelés elől, hogy a börtönőrök közrefogták és futólépésben vitték le a fogház lépcsőjén.

Ma délbent a tárgyalás megkezdése után az elnök a védőnek adta át a szót. Dr. Ledniczky Jenő védő szerint a vádlott nem annyira gonosz, mint inkább beteges hajlamu ember, aki ifjú korában egy bünt követett el és azóta nem tudott a legjobb igyekezet mellett sem tisztességes foglalkozáshoz jutni. Ami a vádat illeti, arra nézve semmiféle közvetlen bizonyíték nincs, hogy a vádlott résztvevett volna a lopásban, sőt az öngyilkossá lett Kapatits Anna levelén kívül semmiféle más bizonyíték sincs arra sem, hogy Papp Ferenc csakugyan ismerte a szerencsétlen leányt.

A védő után még felszólt maga a vádlott Papp Ferenc is, aki erősen hangoztatta ártatlanságát. Lélektani moivumokra hivatkozott minduntalan, majd azzal állott elő, hogy ő tulajdonképpen áldozat, a ki a nők kényük kedvük szerint fölhasználtak, azután bajba keverték.

A bíróság ezután visszavonult és meghozta ítéletét. A bíróság Papp Ferencet a lopás büntetésében, mint bűnrésztet találta bűnösnek s ezért **4 évi és 6 hónapi börtönrre ítélte.**

Csillagok.

Sejtelmés, csillagos nyári éjszaka! Szinte melegít az emléked a ködös tél közepette, mikor bizony legfeljebb csak gallérra varrt csillagokat láthat az ember, jobban mondva az asszonynép az égen ragyogó kis mécskek helyett. Ezeket most hófelhő, köd fűdi el szemünk elől s amugy sem nagyon kellemes így tél idején csillagvizsgálással álmodozni a kerti padon.

Többé-kevésbé mindegyikünkbe szorult egy kis poézis s így bajos volna ellenni csillagok nélkül. Keres hát magának az ember egyet-kettőt, ha az égen nem lehet, helyette a földön. A gyengéd nem hamar megtalálja a kárpótlást s akárhány kis dobogó szív bájos tulajdonosa nyugodtan hitet tenne rá, hogy a galléron pompázó csillag szebben ragyog, mint a Mars, vagy akár a Göncöl-szekere az égen.

Ebből a szempontból nézve, a csillag anyaga sem okoz ragyogásbeli különbséget. Icu, Fifi vagy Pipiske az arany csillagot favorizálja s abból is csak egyet-kettőt, mert három egy rakáson az már sok és tudvalevőleg sok a jóból is megárt, — Anca, Marcsa vagy Lincsi pedig a kaucukcsillagra esküszik, mert ez esik közelebb szívéhez és — a konyhához.

Látható, hogy ezeknek a téli csillagoknak természetana lényegesen különbözik mennyei kollégáikétól. A hasonlatosság csak egy dologban meglepő, hogy t. i. mind a kétféle

csillag este ragyog a legfényesebben. A legfurcsább azonban a m. kir. és a csász. és kir. csillagok tulajdon-ságai között az, hogy számuk fordított arányban áll ragyogásuk erejével és így például a „Kapitány“ nevű hármas csillagcsoport fénye jóval gyengébb, mint a „Főhadnagy“ (Oberlieutenant) nevű kettős csillagzaté és egészen eltörpül a „Hadnagy“ nevű magános csillagképtündöklése mellett. Némelykor ugyan az előbbeni részesül látszólag előnyben az u. n. kauciora való tekintettel, mindazonáltal bizonyosra vehető, hogy az egy csillag tündöklése előbb-utóbb visszaszerzi elorzott jogait és a legmelegebb ábrándok édes tárgya lesz.

Hölgyeink ugyanis nagy filozófok. Gondolkozni persze nem szeretnek, de annál többet filozofálnak — a szivecskéikkel; minthogy pedig ez többé-kevésbé a csillagok rabja, ki tehet arról, hogy a filozófia, a mely amugy is a legnehezebb tudomány, a kis szivekben helytelen kerécsapdába téved és fordított úton át látja a dolgokat: az egy csillagot nagyobbak, szebbnek, fényesebbnek, mint azt a másik hármat egy rakáson.

De elvégre is ehhez nekünk, cibileknek semmi közünk. Ez tisztára a szoknyás és a csillagos hadseregnek privát ügye. Keressünk inkább mi is csillagot magunknak, mert a ki keres, az talál. Nyáron az égen, farsangon a bálban. Kék csillagot, szürke, barna vagy fekete csillagot s még hozzá mindjárt párosával. Csillagokat, melyeknek természetrajza még bonyolultabb, mint a k. u. k. csillagoké s melyeknek fénye semmi mással sem áll egyenes vagy fordított arányban, mint talán a hozzájuk tartozó kis leányszív melegével. Csillagokat, melyek nemcsak fénylenek, de melegitenek, hőt, fényt, mágnességet, elektromosságot csak úgy ontják magukból, lefűzve, a legelső minőségű rádiumot is. Csillagokat, melyeket vizsgálni öröm, gyönyörűség.

De vigyázni tessék, hogy baj ne essék, mert könnyen kedvünk ke-rekedhetik lehozni magunknak azt a páros csillagot az égről.

Vagy miért ne?! Mért is huzná hiában a fizetését éppen az anyakönyvvezető?!

Bigamiában élő napszamos.

A feleségek harca.

— Saját tudósítónktól. —

— márc. 3.

A kolozsvári vasúti állomáson két asszony tegnap este összeverekedett. Az egyik asszonynak betörő a feje s ezért nemesak a rendőrség, hanem a mentők is a verekedés színhelyére siettek. Ekkor derült ki, hogy az asszonyok harcának oka egy nagyobb büntett, amelynek hisz egy férj, akinek két hies felesége van.

Az érdekes eset részleteiről következőket jelenti tudósítónk:

Kalocsa Pál 44 éves kolozsvári napszámos, a ki Pata-utca 133. sz. alatt lakik 1889-ban Sepsiszentgyörgyön a római katolikus egyház szertartásai szerint törvényes házasságra lépett **Krajnyik Máriával**. Házasságukból két gyermek is született. Pár mulva Kalocsa ott hagyta feleségét és gyermekét magával hozva Kolozsvárra költözött. Kolozsvárott Kalocsa Pál felesége Vas Margit nevű leányba s ennek is megkérte a kezét. — A társasági férfiu hamis okmányok alapján 1899 őszén a református egyház szertartása szerint ezt a nőt is oltárhoz vezette. Az esketési szertartást **Herepey Gergely** ev. református lelkész végezte.

A régi s tulajdonképpen a törvényes feleség mit sem tudott arról, hogy különválva élő férje új házasságra lépett s a napokban Kolozsvárra érkezett, hogy férjénél lévő gyermekét meglátogassa. Itt arról értesült, hogy férje „vadházasságban” él Vas Margittal, a ki rabbiatus hölgy, tehát került a vele való találkozást.

Tegnap este vissza akart utazni **Kajnyik Mária** Sepsiszentgyörgyre, de a pályaudvaron közvetlen az elutazás előtt Vas, a második feleség rátámadt **Krajnyikra**, az első feleségre. Dulakodás közben Vas Margit egy éles palakököckát kapott fel a földről s oly erővel sújtotta **Kajnyik Mária** fejéhez, hogy azt betörte.

A pályaudvar őrszobájából elősiető rendőrök Vas Máriát letartóztatták s telefonon előhívták a mentőket, a kik azután bekötötték **Kajnyik Mária** sebét. A sebesült asszony a kellemetlen incidens után elutazott Sepsiszentgyörgyre.

A rendőrség az asszonyok párbeszédéből értesült, hogy mi okozta a verekedést s nem csak Vas Margitot, hanem a bigámiában élő **Kalocsa Pált** is előállította.

Éjjel 10 órakor **Mina Kálmán** és **Philippi Gyula** rendőrbiztosok hallgatták ki az őrszobában **Kalocsa Pált** és Vas Margitot.

Kalocsa nem tagadta a vádat, hogy ő bigámiában él, de kijelentette, hogy míg első felesége erről mit sem tudott, addig második felesége tudott a bűn cselekményéről.

Vas Margit, a második feleség szóltanul hallgatta férje vallomását s nem mondott ellent. Az asszonyt mint bűntársat, valószínűleg szintén vád alá helyezi a törvényszék.

A két bűnös az éjjelt a rendőrség fogházában töltötte, a honnét ma délelőtt átkisérik a kir. ügyész-séghez.

A káplán barátnője.

Kaland a bükkösi parókian.

— Saját tudósítónktól. —

... A madrigálok idejére emlékeztető kis kaland játszódott le tudósítónk híradása szerint, a bükkösi parókian.

Csiklandóságában emlékeztet arra a korra, mikor az abbék szép ezüstcsattós félczipőkben jártak és szellemes merészségeket suttogtak szép asszonyok fülebe. Éjjel felé járhatott az idő, mikor óvatos érintés alatt megzörrent a parókia ablaka. Az öreg plébános még ébren elmélkedék s a zajra az ablakhoz lép. Gyönyörű csillagos égbolt ra-

gyog le rá s a hold tiszta fényénél nagyon is észrevehető egy karcsu női alak, a mint óvatosan huzódik meg a káplán ablaka alatt. Az agg lelképásztor, abban a hitben, hogy haldokló áhítózva a vallás vigaszt, kaput nyit, melyen át mint a riadt őzike surran be az éjjeli látogató. A mint a lámpa fénye a plébánosra esik, a leányka megzavarodik, majd azzal a kecsességgel, melyet hajporos nagyapától örökölt, kisiklik a kínos helyzetből. Arcára kirajzolódik a bánat s zokogva beszéli, hogy anyja haldoklik és utolsó órában kívánja a vallás vigaszt. Ezért jött a káplán urhoz. Az agg lelképásztor jószágon tekint a kis szenvedőre. Beszél hozzá szelíden, megnyugtatója, hogy a kispap távollétében majd ő maga viszi a szegény haldoklónak az utolsó vigaszt. Másnap reggel elindulnak, meg is érkeznek a szomszéd faluba, de haldoklónak nyoma sincs. A leány anyja vigan jár-kél: nincs semmi baj. Csoda történt.

A madrigálok idejében ezt a csodát rimbe szedve pöngették gitáron és szép asszonyok legyezöik mögött hallgatták mosolyogva, pirulva.

Vidéki furcsaságok.

Hogy mulatnak Fogarason. — Egy nyilatkozat.

A „Fogarasi és Vidéke” ija egy ott lábra kapott új szokásról a következőket:

„A berugott alakok ma már nemcsak a levegőt rongják dudolgatásaikkal, hanem egyes családok ablakain be is zörgetnek s *miré az illetők az ablakhoz érnek, hogy leöntsék őket*: „illa berek, nád a kerék” el'llannak. Több panasz érkezett már be hozzánk, ez újabb stikli miatt, jó lenne tehát, ha az illető hatóság lehütné s kijózanítaná ezeket az alakokat ebből az éretlen, gyermekies tréfából!”

A „Székelyudvarhely”-ben olvasuk:

„Addig is, míg tárgyalatnék bíróság előtt.

Leichtman öszeres azt állítja, hogy Becsek pénzszerénye nálam van elrejtve s hogy öcsém **Vizi József** volt az, a ki ellopta. — A ki tréfából mond ilyet hülye, s a ki komolyan állítja: az gazember és ennél csak aljasabb és piszkosabb lehet.”

Vizi Flóris és Vizi József.

Tragédia

az életből.

— Saját tudósítónktól. —

Székelyudvarhelyről írják: Alig három hete halt meg hosszas, nehéz szenvedés után gróf **Lázár Ádám**, vármegyének főjegyzője; hátrahagyva, más hozzátartozóin kívül fiatal feleségét és három kiskorú gyermekét, kik közül a legnagyobb sincs akkora még, hogy egy szerető édes apa elvesztésének következményeit a maga könyörtelen mivoltában megérthetné. Kiket a részvét akkor oda vezérelt, nem tudjuk, vajjon a kicsi árvákat szánjuk-e jobban, kik nekünk gyermekes jókedvűséggel ujságotlák a borzasztó csapást, mely első sorban őket sújtotta, vagy pedig az édes anyát és a szerető hitvest vigasztaljuk, kinek szívére már egész su-

lyával nehezedett a változhatatlan sötét valóság...

A sors azonban kimeríthetetlen a maga kegyetlen változataiban.

A végzet könyvében meg volt írva, hogy a gyászoló özvegy az ő fekete fátyolát hamar fölválthassa fehér szemfedővel... *Hétfőn követte szeretett férjét* gróf **Lázár Ádám** szül. **Pásztóy Kata**, rövid 4—5 napi szenvedés után; *magukra és a jó emberek részvételére hagyva a három kis árvát*... Oh pedig beh szívesen megosztotta volna ő is gyermekeivel és csupán érettek az élet minden baját-buját, az árvaságot, a megpróbáltatás minden keserűségét; a vigasztalódás isteni áldását és ha lett volna, az élet derüjének minden sugarát!

LEGUJABB.

— A „NAPLO” távirati és telefon-tudósítása. —

A kolozsvári egyetemi ifjuság küldöttsége a fővárosban.

Budapest, márc. 3. (Saj. tud.)

A kolozsvári egyetemi ifjuság hat tagu küldöttsége **Polya Antal** vezetése alatt ma ismét több kiváló ellenzéki politikust keresett fel, hogy meghívja a **március 20-án Kolozsvárott rendezendő Kossuth-serleg felavatási ünnepélyre**. **Hock János** és **Balagyi Atadár** megígérték, hogy okvetetlenül elmennek **Kolozsvárra s beszédet fognak mondani**. Az ifjusági küldöttek a függetlenségi pártkörben is fenntjártak, ahol számos függetlenségi képviselő megígérte, hogy elmegy az ünnepségre. A küldöttség **Apponyi Albert** gróft nem találta a fővárosban, mert a gróf **Eberhalban** tartózkodik. **Polya** aláírásával táviratot küldöttek **Apponyinak**, a melyben sajszálatukat fejezték ki, hogy nem találták **Budapest**en s kérik őt, miszerint **Illusztris** személyének megjelenésével **tisztelje meg a kolozsvári ifjuságot, a Kossuth-serleg felavatási ünnepélyén**. A választ **Kolozsvárra** kérik küldeni.

Csáky és Dániel a királynál.

Budapest, márc. 3. (Saját tud.) **Csáky Albin** gróf és **Dániel Ernő** báró ma este Bécsbe utaztak. A király ma délben fogadja a két politikust kihallgatáson. **Bánffy** és **Zichy Nándor** vasárnap este utazik Bécsbe, őket még azzal fogadja az uralkodó. **Hétfőn** nem lesz kihallgatás, kedden azonban ismét több magyar politikusknak ad audienciát ő felsége.

A pártkörök hangulata.

Budapest, márc. 3. (Saját tud.) **A függetlenségi pártkörben** ma

este **Dániel** és **Csáky** kihallgatásról folyt a beszélgetés s a két politikus audienciájától nem sokat várnak. A szabadelvű körben ma este fent volt **Tisza** is és bátorította csüggedt hiteit.

A gyalui petíció.

Budapest, márc. 3. (Saj. tud.) **Az Eszterházy Kálmán** gróf gyalui országgyűlési képviselő mandátuma ellen beadott petíciót **Desseffy Géza** referálásában a **Kuria május 2-án fogja tárgyalni**.

Kuropatkin visszahívása.

Budapest, márc. 3. (Saj. tud.) **Szentpétervárról** táviratozzák, hogy **Kuropatkin** legközelebb visszahívják **Mandzsuriából** s helyébe valószínűleg **Nikolajevics** nagyherceget, vagy **Dragonievics** tábornokot nevezik ki.

Az oroszok vesztesége.

Budapest, márc. 3. (Saj. tud.) **Londonból** sürgönyzik, hogy az utóbbi vereségek alkalmával **8000** halottja volt az orosz hadseregnek,

Kossuth a nemzeti hadseregről.

Budapest, márc. 3. (Saj. tud.) **Kossuth Ferenc** a „**Budapest**” holnap reggeli számába vezércikket ír, amelyben azt mondja, hogy hiába járnak egymás után kihallgatásra a királyhoz a politikusok, jelentékeny nemzeti engedmények nélkül ugy sem lehet a politikai helyzetet megoldani és ez az engedmény csak is a nemzeti hadsereg feállítása lehet.

Az orosz forradalom.

Budapest, márc. 3. (Saj. tud.) **A cári udvarban** nagyon félnek a holnaptól, mert **március 4-én** van az orosz jobbagység felszabadításának évfordulója s attól tartanak, hogy e napon általános felkelés tör ki **Oroszországban**. Ezen a napon te-lik le a cárnak ígért türelmi idő, mely után az ő élete ellen is törnek.

NAPLO.

— Hírek. —

* **Tisztelettel kérjük** mindazon előfizetőinket, kik a lap előfizetési díjával hátralékban vannak, szíveskedjenek azt mielőbb kiadóhivatallunkba beküldeni, annál is inkább, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne álljon be.

* **Bornemissza Károly** báró †. A **Karolina** kórházban tegnap délután hosszas szenvedés után elhunyt egy neves erdélyi mágnás családnak férfi kora delén állott sarja: **Bornemissza Károly** báró. A meghalt

arisztokrata a szolnokdobokai ny. főispánnak fia volt; mint huszártiszt kezdte pályáját, de betegsége miatt elhagyta a hadsereget. Baja nemrégiben súlyosbodott, s azóta a kórházba ápolhatta magát, a hol végre a halál megváltotta súlyos szenvedéseitől. A rokonszenves férfit elhunytá mindenféle nagy részvétet keltett.

* **Purjesz tanár jubileuma.** A kolozsvári egyetem orvosi karának nagy hírű tanára, a magyar tudományosság egyik legkiválóbb disze dr. Purjesz Zsigmond udv. tanácsos immár negyedszázad óta működik, mint tanár. Nem lehet feladatunk Purjesz Zsigmond drnak érdemeit felsorolni, az egész orvosi generáció, mely az ő keze alól kerül ki, az a számtalan fölgógyult ember, a ki az ő orvosi tudásának és páratlan lelkiismeretességének köszönheti egészségét és életét — fölment minket az alól. Mindezt abból az alkalomból írjuk, meg hogy Purjesz tanár jubileumát április elején nagy fényvel igyekeznek megülni tisztelői. A rendező-bizottság már meg is alakult és abban az egyetem tanárain kívül a hallgatóság, Purjesz tanár volt tanítványai, valamint az orvosszövetség kolozsmegyei köre vesz részt. Az ünnepélynek, azonban épen nem lesz lokális jellege, mert bizonyára együtt fogja ünnepegni Purjesz tanárt kolozsvári kártársaival az egész magyar orvos közönség.

* **Magántanári képesítés.** Megirtuk volt, hogy dr. Katona Mór pozsonyi jogakadémiai tanárt a kolozsvári egyetem jogi kara a magyar magánjog decensévé képesítette. A hivatalos lap mai számuk közli, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter a képesítést jóváhagyta.

* **Szélütés a tárgyalási teremben.** A Brassói Hírlap írja: Ma délelőtti szomorú eseménynek voltak tanúi azok, a kiket kötelességük és ügyük bajuk a törvényszék 903. számú fellebbezési tárgyalási termébe szólított. Tárgyalás közben ugyanis Popescu Viktor román ügyvédet szívszélhűdés érte. A szerencsétlen ember, kit jól ismer az egész város, hivatása közben, kollegáitól körülvéve, a bíró előtt esett hirtelen össze. A később kisse magához tért ügyvédet a törvényszékről elszállították.

* **Olcso burgonya Kolozsvárt.** Kolozsvár város vidékének földmivelő közönségét és szegényebb néposztályát közelről fogja érdekelni az a körendelet, amit Tallián Béla földmivelésügyi miniszter tegnapelőtt reggel küldött meg a hatóságoknak. Az országsszerte mutatkozó s mind jobban emelkedő drágassággal függ össze ez a rendelkezés, nem kü-

lönben az élelmiszerek túlszágázott árával kapcsolatban már sok helyen fellépett inséggel, ami magával hozza a vetőmagok, főleg a vetni való burgonya hiányát is. Ezen akar segíteni a miniszter, a mikor olcso burgonya szállítását helyezi kilátásba a városoknak és községeknek. — A miniszter elmondja körendeletében, hogy a vetőmagul és élelmészési célokra szolgáló burgonya nagy hiánya miatt az ország minden részéből érkező panaszok és kérvények folytán indítatva érzi magát e fontos termény jövő évi termésének biztosítására, de az élelmi szükség enyhítése miatt is az általa beszerzett burgonya-készleteket a fenti célra rendelkezésre bocsátani. Hajlandó tehát úgy vetőmagnak, mint élelmészre szolgáló burgonyát méter mázsánként 5 korona 50 fillérért szállítani azon városoknak és községeknek, amelyek ezért hozzá fordulnak.

* **Öngyilkosság szereléből.** Marsovszky Imre Átjáró-utca 10. sz. a lakos tegnap reggel 7 óra táján jelentette a rendőrségnek, hogy Sikleánár Gizella nevű keresztleánya, aki az utóbbi időben nála lakott, valószínűleg önmérgezés következtében — hajnalban egynegyed 4 órakor orvosi segítség nélkül meghalt. Ezen jelentésre dr. Veress L. városi tisztiorvos és Kallós Béla rendőrbiztos azonnal a helyszínére mentek. A városi tisztiorvos megállapította, hogy a mérgezés tegnapelőtt délután 5 óra tájban gyufaföldattal történt. Este mikor a házbéliek hazamentek, a leány erős hányási ingerrel panaszkodott, de teitét elítélte. Tegnap reggel 3 óra után nagy kínok között meghalt. A házban semmi olyan edény nem volt, a melyiken a foszforok nyomát lehetett volna találni. A hullát a tisztiorvos véleménye alapján a bonctani intézetbe szállították be.

* **Egy képes levelezőlap, mint Eris almája.** Egy kolozsvári levélhordó egy képes levelező lapot vett át a főpostán kézbesítés végett. A levelező lap így volt címezve: „A legszebb asszonynak, Kolozsvár, Unió-utca x. szám.” A szóban forgó házban több asszony lakik és természetes, hogy mindegyik szépnek tartja magát. A levélhordó, a ki mindegyiknek szokott leveleket vinni, nagy zavarban volt, mert miután egyikhez sem kötötte semmiféle érdeket, páratlanul akart eljárni. Végre elhatározta, hogy gyufaszálakkal dönti el a kérdést. A sorshuzás annak a hölgynek kedvezett, a ki a földszinten lakik. A levélhordó tehát ennek vitte be a levelező lapot és negyven fillér borraival bizonyította, hogy a sorshuzás eszméje nem volt rossz. Azonban az esetnek híre ment az egész házban.

Egy másik uri hölgy, a ki fiatal, fess szép asszony, sőt elismert szépség, a levelező lapot magának igényelte és kérdőre vonta a levélhordót, hogy hova tette a szemét? Követelte továbbá, hogy a levelező lap vételessék vissza a földszinti hölgytől és neki adassék. Persze a földszinti hölgy erről hallani sem akart s így a dologban meg kellett nyugodni. Pedig érdekes lett volna, ha az ügy pörre kerül és esetleg bíróilag kell megállapítani, hogy abban a házban csak egy szép asszony lakik-e, vagy pedig több szép asszony és hogy melyik a legszebb asszony?

* **Végzetes üdvölvés.** Tegnap délután Szomordokról behozták Lakatos Tódor 36 éves gazdaembert a kolozsvári Karolina kórházba. Lakatos egy szomordoki parasztabalon volt, a hol a legények revolvérekkel üdvölvéseket tettek. Egy golyó véletlenül átfurta Lakatos bal-lábszárát s e miatt kellett beszélni a kolozsvári kórházba.

* **Levágta a kezét.** Fenesán Mari 22 éves cselédleány tegnap délután a Dávid Ferenc-utca 12 számú házban oiy szerencsétlenül vágta a fát, hogy balkezét az éles fesszével majdnem teljesen levágta. A hüvelyk ujjja leesett. A mentők beszéllítették az országos Karolina kórházba.

* **Betörök a templomban.** Désről írják: Vakmerő módon kísérelte meg két Galiciából idevetődött zsidóshunc, a helybeli izraelita templom vasperselyének feltörését. A mult szombaton állítottak be a szokásos könyöradományokért a helybeli izraelita hitközség gondnokához s miután a segílyt megkapták, elmentek imádkozni a zsinagógába, hol egyikök este elrejtőzött és becsukatta magát a templomba. Kívül maradt társa egy ablakon segítségével sietett az éj folyamán és egyesült erővel megkísérelték a hatalmas vasperselyt, melyben a szegények pénztára van, vesővel és feszítővassal feltörni. Egész éjjel dolgoztak, de a hatalmas vasalkotmányal nem bírtak, bár a fialat, melyre építve volt, körülötte egészen kibontották. A kora reggel is ott érte őket, mikor is egy imádkozni jövő hívő rajta kapta őket a munkán és egyiket elfogta. A másik megszökött.

* **Egy halta csapás.** Nemes György 40 éves fölmivest tegnap reggel a Széchenyi téren egy favágó civa-kodás közben úgy nyakszirtan csapta baltájával, hogy a szerencsétlen ember hetedik csigolyája kitört. Nemest a mentők beszéllítették a kórházba, ahol életben maradásában nem bíznak az orvosok.

* **Ejszakai hicskázók.** Györke János 25 éves napszámos (lakik Munkás-utca 25 sz.) és Szöllösi Ferenc lámpagyújtató (lakik Kalauz-utca 11. sz.) tegnap éjszaka nagy utcai botrányt rendeztek, miközben egy-

mást megbicskálták. A rendőr a botrány okozókat bekísérte a kapitányságra, ahol lezárták őket.

+ **Külföldi rövid hírek. Házi béke.** Frankfurtból írják: Sandwegben egy majoros összeveszett 28 éves feleségével és 58 éves anyósával, miközben a férj leharapta felesége orrahegyét, az anyósának pedig egy sörös kancsót úgy vágott fejéhez, hogy az súlyos sérüléseket szenvedett. — **Milliók adomány.** Lanz Henrik, a nemrég elhunyt manheimi nagyiparos a halálos ágyon meghagyta feleségének, hogy tíz éven belül négy millió márkát adományozzon a gyára munkásainak és hivatalnokainak, valamint jótékony célokra. Az özvegy most 500,000 márkát adott hivatalnok- és munkásalapítványi, továbbá 600,000 márkát közközházi célokra. — **Gondallanság egy elmeegógyintézetben.** Drezdából jelentik: Lindenhofban a Pierzon-féle gyógyintézetben egy nőt ápoltak, aki családi bajok miatt lett bushomorrá. A leány egy alkalommal arra kérte ápolóit, bocsássák ki a vonathoz, mert anyja érkezik, mire a leány a legelső Drezda felé haladó vonattal megszökött. A drezdai erdőben napokig bolyongott éltlen-szomjjan. Nyomozni kezdtek, de már csak a holtestét találták meg az ottani erdei favágók. — **Katasztrófa a templomban.** Londonból táviratozzák: Broocklynban egy néger templomban gyásziistentisztelet közben beszakadt a padló. Tíz ember meghalt, ötven pedig súlyosan megsebesült. — **Gyilkos férj.** Nürnbergből táviratozzák: Frau-schendorf községben Haberl József kömüves agyonszurta áldott állapotban lévő 28 éves feleségét. A gyilkos négy gyermek apja. — **A pestis.** Santjagó de Chiléből táviratozzák: Pisaknában fekélyes pestis tört ki. A kormány minden védő intézkedést megtett. — **Az ezred becsülete.** Varsóból jelentik: Az orosz-lengyel új-alexandronovi 71. gyalogezred parancsnoka a minap beszédet intézett a katonákhoz: „Testvérek, talán nemsokára ránk kerül a sor, hogy a japánok ellen vonuljunk. Fogadjuk meg, hogy megóvjuk az ezred becsületét!” Mire az egész ezred ezt válaszolta: „Nem, mi nem megyünk a háborúba!” Ez a kijelentés nagy ijedelmet keltett az orosz hadvezetők körében. — **Gyilkosság féltékenységből.** Pétervárot a napokban különös családi dráma játszódott le: Kaschperow A. hadnagy féltékenységből lelőtte fiatal feleségét. A hadnagy feleségét már házasságuk első napjaiban féltékenységgel gyötörte. Nem engedte egyedül sétálni; ruháit bezárta és a szekrényeket lepecsételte. Mintán a gyilkosságot elkövette, zokogva letérdelt felesége holtteste mellé és egy hajfűrtjét levágta; azután pedig önkénynt jelentkezett felettes hatóságánál. — **Holttest a vasuti síneken.** Kölnből táviratozzák, hogy Langenheim közepében a gyorsvonat mozdonyvezetője a töltésen egy női holttestet vett észre, amelyről a fej hiányzott. A vizsgálat csak annyit derített ki, hogy kéjgyilkosság történhetett. Az ügyesség 200 márka díjat tűzött ki a tettes kézrekerítésére.

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szag és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 kor.-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alantí czéggel legyen ellátva:

F. HOFFMANN-LA ROCHE & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájcz).

SZINHÁZ

Színházi műsor:

Szombat: Új betanulással: Rosenkranz és Gildenstein (b. 137. sz.)

Vasárnap d. u.: Piros bugyelláris. Vasárnap este: János vitéz (b. 138. sz.)

Rosenkranz és Gildenstein, Klapp Mihály rég nem adott vigjátéka ma új betanulással kerül színre, a két címszerepben Megyeri igazgatóval és Meszárossal. Mellettük: Kassai, Horváth Paula, Szegő, Nagy Imre, Bérczi, Laczkó Aranka, Szentgyörgyi Gál Janka és Hajnal játszó a darab főalakjait.

Délutáni előadások. Vasárnap délután Csepreghy népszinműve, a „Piros bugyelláris” kerül színre.

János vitéz. A „János vitéz” vasárnap este tizenegyedszer kerül színre.

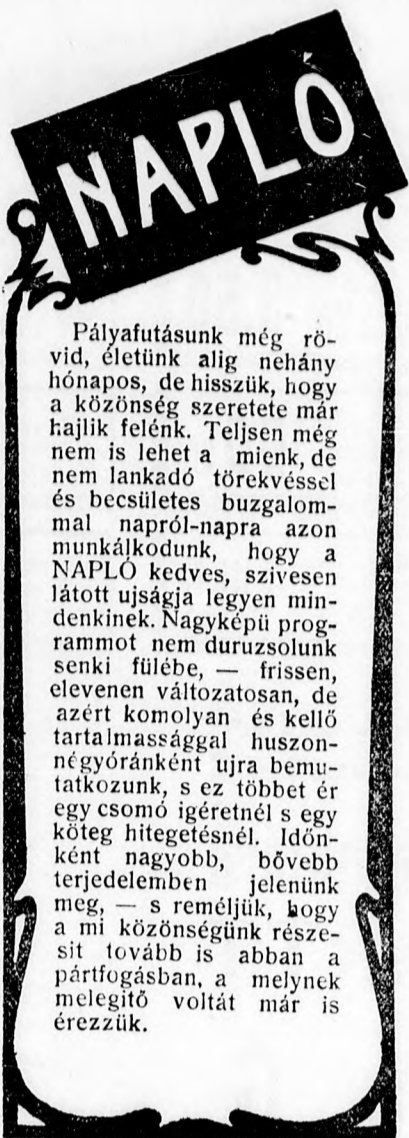
Blanka, Geiger Albertnek hétfőn bemutatóra kerülő vig operájából ma már teljes díszletezéssel tartották főpróbát. A dalmű főszerepei: Tibor Lóra, Károlyi Leona, Kassai, Hajnal, Kalmár, Váradiné, Váradiné és Dezséri énekiük. Egyik ritka érdekessége lesz az előadásnak, hogy a szerző 14 növendéke, mesterük iránt való tiszteletből, mint közreműködők részt vesznek az előadásban. A műkedvelő urhölgyek: Akontz Cinike, Bácsényiszky Rózsika, Bregárd Micike, Kiss Margit, Lukács Edit, dr. Nagy Lászlóné-Sugár Mariska, Orbók Iluska, Pap Mariska, Péterfi Alice, Purjesz Olga, Retteggy Margit, Schönberg Hilda, Szabó Vaja, Szeszák Lulu a dalműben szereplő nyoszolyó-lányokat, zárdanövendékeket és udvarhölgyeket fogják adni.

Az aranypatkó. A Vigszínházban sikert aratott Kadelburg-féle vigjátéka, „Az aranypatkó”-ra szerényen készül a személyzet. A vigjáték, Megyeri igazgatóval a főszerepben e hó 10-én kerül bemutatóra.

A NAPLO telefonszáma

Szerkesztőség: 503.

Kiadóhivatal: 379.

Pályafutásunk még rövid, életünk alig néhány hónapos, de hisszük, hogy a közönség szeretete már hajlik felénk. Teljesen még nem is lehet a miénk, de nem lankadó törekvéssel és becsületes buzgalommal napról-napra azon munkálkodunk, hogy a NAPLO kedves, szívesen látott újságja legyen mindenkinek. Nagyképi programot nem duruzsolunk senki fölébe, — frissen, elevenen változatosan, de azért komolyan és kellő tartalmassággal huszonegyóránként újra bemutatkozunk, s ez többet ér egy csomó ígéretnél s egy köteg hitegetésnél. Időnként nagyobb, bővebb terjedelemben jelenünk meg, — s reméljük, hogy a mi közönségünk részesít tovább is abban a pártfogásban, a melynek melegsége volt már is érezzük.

A NAPLO

előfizetési ára helyben és vidéken:

Egy évre 24 korona
Fél évre 12 korona
Negyedévre 6 korona
Egy órára 2 korona
Egyes szám ára 8 fillér
Videken 10 fillér

REGÉNY.

Jégzet.

— Regény. —

Irtta: Elzéar Pierre. 39

„Mióta meg vannak könyveink sétálni sem akarunk, csudálkozunk is rajta Boismarin. Gyámom valóságos szent. Imádkozik fél éjjeleken át, kinozza magát, ször inget visel, mely néha véresre dörzsöli testét, sőt azt is mondja Euvalné, hogy ostorozza is magát és ruhája véres ettől az önkínzástól. Nem értem, micsoda élvezet lehet ez.”

Más dátum.

„Jaj, jaj mi történt tegnap! Csendben ültünk szobánkban egy-

szerre bejött Boismarin. Es az én kezemben Dumas regénye volt.”

— Ah! olvastok? kérdezte Boismarin; milyen könyv ez?

Felfogtam a helyzet komolyságát és megőriztem hidegvéremet.

— Ez a könyv . . . ez a könyv a ládánk alján feküdt, . . . a zárdában kölcsönözték.

— Hrm, reszelte torkát a rettenetes ember és elolvasta a könyv címét. Ezt nem ismerem. Biztosan valami haszontalan regény. Hogy vesztegetitek ilyen időkötet, mikor könyvtáramban annyi jó olvasmányt találhattok. És még hozzá a forradalom idejében játszódik le! Helén ez nagyon elszomorít. Te idősebb vagy, mint Clotild, neked kellene reá vigyázni.

„Már rettegtem, hogy észre veszi többi kincsünket, azért szelid hangon megszólaltam:

— Uram, hát nem adja vissza könyvünket?

— Szó sincs róla, jó lesz tűzbe vetni. Dolgozzatok inkább valami kézi munkát.

— Jaj, de rettenetes! nyöszörgött Clotild, ki még lélegzeni sem mert az egész idő alatt. Most már nem olvashatunk többet.

— Miért nem? Csak jobban el kell bujnunk.”

Más dátum.

„A könyv-ügy óta többet vagyunk Boismarinnal. Nem nagyon mulatós, de hát jó a szándéka, mulattatni akar.

„Na, kis könyvembe megíratom, úgy vettem észre, hogy másként beszél velem, mint Clotilddal. Nem akartam eleinte hinni, de nem lepett meg, sokszor vettem én ezt már észre. Megint az „jégzet” működött Boismarinnal? Bizony nála. Eleinte kicsit megrémített a dolog. De most mulatok rajta. Egész elfogulatlanul beszélgetünk. Néha vendégeink vannak, csupa papok, vagy ájtatos emberek. Szidják a színházat. Pinto atya egyszer azt mondta, legjobban el lehetne szoktatni a fiataloságot a színházjárás vágyától, ha oda engednék, megundorodnának tőle.”

„Mint a villám cikázott át agyamon, hogy jó volna oda menni, meg is kezdem a munkát.”

— Édes gyámom, sipogtam, hogy itéljük meg mi magunk a dolgot, látja mit mond Pinto atya. Miért nem enged oda, legalább eimegy a kedvünk a színházba járástól.

— Színházba akarsz menni, de kivel?

— Hát önnel. Nem szórakozásból, nem is, hogy még egyszer oda

kivánczunk. Csak egyszer, nem olyan nagy bűn, máskor legalább nem kivánczunk oda. Sok mindent mondtam még és kérően néztem rá, mert ismerem szemeim hatalmát. Boismarin eleinte nem is látszott ügyelni szavaimra, de később mintna zavarba hozta volna őt jelenlétem, félbe is szakított:

— Helén ez lehetetlen.

„Még több rábeszélés, felhoztam engedelmességünket, okosságunkat, mennyire unatkozunk.”

„Boismarin úgy hallgatta beszédemet, mint a legszebb zenét. Már azt hittem nyert ügyünk van, mikor hirtelen felemelkedett; intettem Clotildnak, közre fogtuk, ő mosolygott; látszólag félt, hogy nem tud kérésünknek ellentálni.

— Oh! papa! könyörgött Clotild, úgy szeretünk, tedd meg kedvünkért!

„Végre elhatároztam magam a végsőkre, a nyakába ugrottam és megöleltem.”

(Folytatjuk)

Főszerkesztő: Várady Aurél dr.

Felelős szerkesztő: Perl Alfréd dr.

Kiadó „Napló” hirlapkiadó-vállalat

Féregmentes, száraz
butorozott szobát

keres március 15-re magánhivatalnok állandó lakásnak, esetleg teljes ellátással. — Szíves ajánlatok „Kényelmes otthon” jelige alatt e lap kiadóhivatalába kéretnek.

Mezőgazdasági Bank és Takarékpénztár

Részvénytársaság

KOLOZSVÁR, Mátyás király-tér 9. sz. I. em. (Báró Jósika-palota).

Elfogad betéteket a legelőnyösebb kamatozás mellett naptól-napig s azokat felmondás nélkül fizeti vissza s a betéti kamatadót is sajátjából fizeti.

Leszámitol váltókat előnyös kamatláb mellett.

Kölcsönöket nyújt értékpapirokra és váltófedezet alapján, jelzálog kölcsönöket ad földbirtokra és házakra előnyös kamatláb mellett.

Sorsjegyek, záloglevelek és egyéb értékpapírok beszerzését, valamint a sorsjegyek huzásainak nyilvántartását minden díj nélkül eszközli.

Osztálysorsjegyek elárusítási helye.

Az összes bank és takarékpénztári üzletre vonatkozó felvilágosítással szívesen szolgál

az igazgatóság.

Hivatalos órák: d. e. 9-től fél 1 óráig.

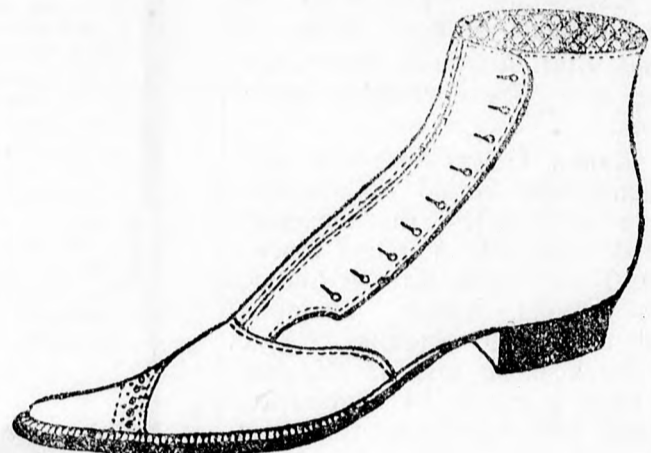
Feltűnést keltő árak!

Női cugos cipő 2.40	Női Fűzős cipő fekete és színes 2.60	Női gomboscipő 2.75	Női fűzős-cipő box-calf 3.50	Férfi cugos cipő borítot és sima 2.50	Férfi hegymászó cipő 2.75
Férfi cugos vagy fűzős box vagy sevräu 4.-	Fekete női félcipő 1.80	Női félcipő színes 1.80	Női szürke vitorlav. félcipő 90 kr.	Férfi vitorla vászonszűrke félcipő 1.-	Női félcipő gummival 1.20
	Fekete és színes fűzős cipők leánykák részére 1.80	Fekete és színes gombos cipő leánykák rész. 2.-	Fekete és színes fűzős v. gombos gyermekcipő 1 lrt és feljebb	Női szaloncipő lakk v. zergebőr. 1.30	

Különlegesség!

„Goodyear Welt“
American boots:

TURUL cipőgyár r.-társ. főraktára
KOLOZSVÁRTT
Wesselényi Miklós-u. 6.

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Új katonai cikkek raktára!

Tisztelettel értesitem a n. é. érdekelt vevőkört, miszerint Kolozsvárt, Unió-utcza 6. szám alatt egy új, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

katonai hadfelszerelési és egyenruházati intézetet

nyitottam. — Hosszu időn át szerzett bő tapasztalataim folytán azon helyzetben vagyok, hogy a legmesszebb menő kívánalmaknak eleget tehessek s jól lehet, hogy új üzletemet kizárólag a **legjobb minőségű cikkekkel** szereltem fel, mégis a

 legjutányosabb árakkal

állok a t. vevőkör rendelkezésére. Előre biztosítván, hogy a belém helyezendő bizalmat kiérdemelné, mindenkoron főőrekvésem leszen.

Végül még arról van szerencsém értesíteni, hogy árjegyzé-
kem sajtó alatt van s rövidesen becses birtokába fogom juttatni.
Becsés támogatását és jóindulatu pártfogását kérve maradtam

Tisztelettel **Veres Mátyás** egyenruházati intézete
KOLOZSVÁR.

„Kristály”

gőzmosó intézet

Telefon 500. **KOLOZSVÁRT.** Telefon 500.

A modern technika legújabb vívmányának megfelelő felszereléssel, tisztán viz és szappannal mos, vasal női és férfi fehérneműeket gyorsan a leg-szebb kivitelben és előnyös árban.

Elvállal vegyileg tisztítani uri és női ruhane-műeket, selyem és szövet kelméket, kézimunkát, disz-darabokat stb. jutányos árakért.

Csipkefüggönyök 30 kr.-ért darabonként mosva és vasalva.

A ruhaneműek kívánatra díjmentesen elhozhatnak és viszont tiszta állapotban pontos időre hazaszállíttatnak.

A n. é. közönség kényelmére a belvárosban

LASKAI FERENCZ ÉS FIA
ágyne-műek üzletében — Telefon 405.

(Kossuth Lajos és Tivoli-utcza sarok) felvételi telepet létesített, hol ruhaátvételeket eszközölnék.

A n. é. közönséget biztosítva kifogástalan mun-káról és mindenben méltányos árakról, szives figyel-mébe ajánlja a belvárosi felvételi telepet és számos megbízatást kér a

„Kristály” gőzmosó intézet.

Fehérnemű mosva és mangolva 10 kr. kgrmonként.